

CONVERSES INTERGENERACIONALS

Marta, saps què és Internet?

Andreu Vilafranca

— Sí, avi. —va contestar—, a “l’insti” ho fem servir molt i ens ho passem molt bé. Vols que t’ho expliqui?

La Marta és la meva neta gran, té tretze anys acabats de fer; és alta, prima, espigada i bastant rossa. Sempre porta els cabells recollits al darrere del cap, estil cua de cavall; d’ulls blavosos i de pell molt clara. Estudia primer curs a l’institut, d’això que ara en diuen ESO. Els seus pares i avis estem contents perquè és una noia formal i espavilada. Bona jugadora d’escacs, condició que li permet guanyar-me sovint amb facilitat. Ah!, em descuidava, també juga al futbol. De fet, és l’única nena que ho fa amb la resta de companys; tot i que son pare, tossut com sempre, li ho té prohibit. No la deixa jugar per què diu que li poden fer mal. Potser tingui raó.

Com gairebé tota la canalla d’aquesta edat, utilitzen l’ordinador amb molta pràctica i facilitat. Tant a l’institut com a casa el tenen connectat a Internet per fer els deures, per entretenir-se, “navegant per Internet” per distreure-s’hi. Quina sort que té aquest jovent! En el nostre temps, d’artefactes com aquest no n’hi havia. Quina llàstima! Els més afortunats gaudien de llibreta de fulls quadriculats o línies pautades. La resta, només d’algun full de paper, un llapis carbó de la marca

Staedtler núm. 4 i una goma d’esborrar. Us en recordeu?

Que de pressa passa el temps i com canvien les coses. Sense adonar-me’n, fa ja més de set anys que estic jubilat. Més ben dit, que em van jubilar amb motiu d’una moderna reestructuració empresarial. L’empresa va ser venuda a preu de ganga a una multinacional vinguda de fora. Això sí, dins del marc de la modernització de les que ara en diuen economies globalitzades, de la plena competència i la millora de la productivitat.

Els nouvinguts, varen fer una reestructuració a fons que va afectar un 30% del personal, i, és clar, els més perjudicats, nosaltres, els més grans de 58 anys. Renoi! Això és el pa nostre de cada dia. Els que venen, diuen que ens trobem en una edat difícil, que cal cercar enginyoses solucions. Resultat: ens aparquen com si fóssim trastos vells. Ja m’enteneu...

Així doncs, ara que dispo de temps intentaré aprofitar-lo al màxim per conèixer coses diferents. Per això tinc interès en saber què és això d’Internet.

Dit i fet: la Marta m’ho havia dit i tenia raó. Un cop has après les primeres nocions, t’ho passes bé. És fàcil i em resulta un bon

hobby perquè em permet estar distret, entretingut, informat, conèixer més gent, participar en activitats lúdiques, socials, econòmiques, “polítiques”, culturals, científiques, artístiques, esportives, recuperar el meu rovellat anglès, posar-me en contacte amb

col·leccionistes de cromos, postals, llibres, plaques de cava de tot el món, i d’altres amb l’Ajuntament, Generalitat, museus, supermercats i botigues especialitzades, associacions, casals, entitats bancàries, empreses diverses, cartelleres de cinema i televisió, es-

coltar la ràdio, veure vídeos, llegir la premsa diària i un munt de coses més.

Només ens cal una mica de predisposició, entusiasme i ganes per aprendre a conèixer coses noves i de comunicar-nos amb altres persones. Si disposem d’aquests requisits, estem en condicions d’iniciar la nostra fascinant aventura per Internet. “Saber navegar és fàcil”. Jo mateix n’he après. Sí en teniu l’oportunitat, ho podreu comprovar des de casa, la “feina” o el casal... Val la pena intentar-ho. N’estic convençut, que us agradarà. Aquells que ja sabeu com fer-ho, suposo que estareu d’acord amb mi. La resta, si voleu us ho explicaré un altre dia. ■

